

**Зі мною
насправді
ВСЕ ДОБРЕ!**

моніка гейзі
Зі мною
насправді
ВСЕ ДОБРЕ!

З англійської переклала
Лілія Александронець

Львів
Видавництво Старого Лева
2025

УДК 821.111(410)-31

Г 29

Copyright © by Monica Heisey 2023

Моніка Гейзі

Г 29 Зі мною насправді ВСЕ ДОБРЕ! [Текст] : роман / Моніка Гейзі; переклад з англ. Лілії Александронець. — Львів : Видавництво Старого Лева, 2025. — 472 с.

ISBN 978-966-448-420-3

Шлюб Мері з чоловіком, з яким вона планувала прожити усе життя, тривав усього 608 днів і раптом... закінчився. Життя 28-річної одинокої жінки у статусі розлученої перетворилося на пустку і безладні пошуки радості.

Тепер Мері замовляє на доставку гамбургери о 4-й ранку, сумує за кішкою Джанет, яку забрав колишній, безкінечно переглядає серіали, борючись із безсонням й тривожністю, замовляє в інтернеті непотрібні речі й переживає свій перший самотній рік. Але для друзів у неї НАСПРАВДІ ВСЕ ДОБРЕ. Просто тепер їй доведеться самій орендувати житло, нидіти на роботі, яка хтось, чи приносить якусь суспільну користь, і постійно жити з думками, коли все пішло не так.

І хоча у цьому всьому є багато печалі й навіть сміху, головна героїня крок за кроком намагається зрозуміти невизначеність сучасного кохання і стосунків, дружби та віднайти, здавалось би, втрачену себе, а найголовніше — зрозуміти, як по-справжньому бути щасливою.

УДК 821.111(73)-31

© Моніка Гейзі, текст, 2023

© Лілія Александронець, переклад, 2025

© Тетяна Омельченко, обкладинка, 2025

© Видавництво Старого Лева,

українське видання, 2025

ISBN 978-966-448-420-3 (укр.)

ISBN 9780553572063 (англ.)

Усі права застережено

Луїзі, з удачністю

Коли я була дитиною і споглядала
за життям своїх батьків, знаєте,
що я собі думала? Думала:
як трагічно. Тепер я думаю:
трагічно, але водночас
божевільно. А ще
дуже смішно.

Луїза Глік, «Відчуженість Телемаха»

Мій шлюб розламався, бо я була жорстокою. Або тому, що їла в ліжку. Чи тому, що він любив електронну музику й вигадливі фільми про чоловіків у дикій природі. Чи тому, що я їх не любила. Або ж через мою тривожність, яка змушувала мене все тримати на контролі. Або через червоне вино, яке провокувало мене впадати в критиканство. Або ж через голод, стрес і біле вино, через яке я також впадала в критиканство. А може, через те, що на вечірках я не відступала від нього ні на крок. Або через те, що він щодня кутив травку, а я не погоджувалася, що це «те саме», що й мої дві чашки кави щоранку. Чи тому, що ми закохалися ще зовсім юними, і наше справжнє життя заледве нагадувало ту фантазію, яку ми уявляли, щойно переступивши поріг двадцятиріччя, коли наші тіла ще були завидно пружними. Або ж через те, що протягом трьох місяців 2011-го ми вирішили мати вільні стосунки, і це було непогано, але не супер. Чи тому, що він усе заливав пекучим соусом, навіть не скуштувавши, хоч я могла годинами чаклувати над стравою, рецепт якої видобула, прогорнувши нескінченні рядки довжелезної розповіді авторки про її відпустку. Чи тому, що одного разу він забув про нашу річницю. Або

тому, що я завжди забувала про прання. Або ж через його величезну грецьку родину, яка так і не прийняла мене, хай я навіть привітала його стареньку яю* з днем народження її улюбленим віршем. Або ж через те, що якось він побачив, як я какаю. Чи через те, що 2015-го ми побували на дев'ятох весіллях і трохи захопилися, тож вирішили, що велика вечірка, на якій всі казатимуть, які ми молодці, що любимо одне одного, й подарують нам 3000 доларів, — не погана ідея. Чи через те, що, поїхавши до Парижа, ми посварилися, замість того щоб поглибити свої почуття чи принаймні віддатися анальним пестошам. Або тому, що я перестала уявляти, якими будуть наші діти. Чи тому, що він ніколи й не починав уявляти. Або ж через мою невпевненість і подекуди дрібязковість. Або й через те, що він наполягав на потребі вживати веганську їжу, тимчасом потайки приносячи додому піцу, поки я спала. Або через те, що ми подивилися весь «Клан Сопрано», але так і не почали дивитися «Дроти». Або тому, що, коли між нами все тільки зароджувалося, я з деким поцілувалася і досі іноді її згадувала. Або тому, що він був занадто войовничим, з нотками претензійності. Або тому, що я була боягузкою, яка своєю роботою не сприяла «поваленню наявного державного ладу». Або тому, що я розсміялася у відповідь на ці його

* Від грецького *γιαγιά* — «бабуся».